

MOKNAĆ (14) *vb impf*

o jasne.

inf moknąć (3). ◇ *praes 1 sg* moknę (2). ◇ *3 sg* moknie (2). ◇ *praet 3 sg m* m(o)kł (2). *f* mokła (1). ◇ *fut 3 pl subst* będą moknęły (1). ◇ *con 3 sg m -by* moknął (1). *n* by moknęło (1). ◇ *imp 3 sg* niech moknie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) i XVII – (XVIII) – XVIII w.

1. *Być zanurzonym przez pewien czas w wodzie lub innym płynie; immadescere, macerescere Cn (10):* ty rzeczy przetłukłszy grubo: namocz w czyńtem winie/ iżeby było garniecz wina/ y day temu tak moknąć przez ośm godzin *FalZioł V 76v, I 116c.*

moknąć w czym (7): dla te^{so} Tatarowie kliją sobie fiodła y ftrzały bo choć fie zmacza y w wodzie moknie/ tedy gim nicz nie wadzi. *FalZioł IV 35b;* to wiedz iż to naczynie gdzie będą moknęły ty rzeczy w małmazijey/ ma być nie wyłokie *FalZioł V 70, IV 35c;* [pic] wodę/ w której wierzbina mokła przez kilką dni *SienLek 189, 121v, 190. Cf Zwrot.*

W charakterystycznych połączeniach: moknąć w małmazyje, winie, wodzie (3).

Zwrot: peryfr. »moknąć w kotle« [o jedzeniu nieswieżym] (1): gdy ciepły kąfek á prawie od ognia/ Załz nie lepfzy niżli on/ co w kotle mokł do dnia. *RejWiz 14v.*

Szereg: »moknąć a gnić« (1): gdyż w żołądku zaziębionym od zbytniego picia mało fie pokarmu trawi tilko moknie á gnije zkąd fie zła wilgotność mnoży. *GlabGad E8v.*

2. *Stawać się mokrym; commadere, complui, madere, madefieri, madescere Cn (4):* Madeo, Moknę/ Ieńtem mokrym/ opadłem defzczem. *Mącz 203b, 203b.*

Zwrot: »moknąć od deszczu, na dżdżu« [szyk zmienny] (1 : 1): Wędzonki á fuchy chleb choć nie trzebá iadał [*Adryjan, cesarz rzymski*]/ Ná dżdżu mokł/ á w chrołciány budzie ząwždy fiadał. *RejZwierz 9v; Mącz 203c.*

Formacje współrdzenne cf MOCZYĆ.

Cf MOKNIENIE